

Sygn. akt III AUa 500/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Romana Mrotek (spr.)
Sędziowie:	SSA Anna Polak SSO del. Beata Górską
Protokolant:	St. sekr. sąd. Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2013 r. w Szczecinie

sprawy A. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

przy udziale zainteresowanego A. M.

o przeniesienie na członków zarządu odpowiedzialności spółki za składki na ubezpieczenie społeczne

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 23 kwietnia 2012 r. sygn. akt VI U 505/11

1. zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie,
2. zasądza od A. D. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

SSO del. Beata Górską SSA Romana Mrotek SSA Anna Polak

Sygn. akt III AUa 500/12

UZASADNIENIE

Decyzją z 1.02.2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. (organ rentowy) stwierdził, że ubezpieczony A. D., jako współnik (...) sp.j. w S., odpowiada solidarnie ze spółką i (...) całym swoim majątkiem za zaległości z tytułu nieopłaconych kosztów egzekucyjnych przez spółkę i drugiego współnika, wynikające z działalności spółki za okres od marca 2006 roku do listopada 2007 roku, co do kwoty 16.929,74 zł, na którą złożyły się należność z tytułu kosztów egzekucyjnych od składek na FUS za okres od

marca 2006 roku do listopada 2007 roku w kwocie 13.227,30 zł, należność z tytułu kosztów egzekucyjnych od składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres lipiec 2005 roku, od października 2005 roku do listopada 2007 roku w kwocie 2.744,94 zł, należność z tytułu kosztów egzekucyjnych od składek na Fundusz Pracy i FGŚP za okres od października 2005r. do listopada 2005r., od stycznia 2006r. do listopada 2007r. w kwocie 957,50 zł.

Ubezpieczony A. D. w odwołaniu od decyzji organu rentowego podniósł, że w jego ocenie nie ma podstaw do obciążania go obowiązkiem zapłaty kosztów egzekucyjnych, bowiem jak wynika z pisma Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 9.09.2010r. należności objęte układem ratalnym nr (...) z dnia 30.10.2009 roku zostały całkowicie spłacone.

W piśmie procesowym z 8.11.2011r. pełnomocnik A. D. podniósł, iż nie było podstaw do obciążenia ubezpieczonego kosztami egzekucyjnymi w postaci opłat egzekucyjnych, o których mowa w art. 64 § 1 pkt 4 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym

w administracji, tzn. opłat egzekucyjnych z tytułu dokonania przez organ egzekucyjny czynności egzekucyjnych polegających na zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego płatnika jako zobowiązanego, jak również w postaci opłat manipulacyjnych, o których mowa w art. 64 § 6 ustawy egzekucyjnej, bowiem obowiązek uiszczenia kosztów egzekucyjnych

w ogóle nie powstał. Nie doszło bowiem do prawidłowego zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego płatnika jako zobowiązanego.

Wezwany do udziału w sprawie zainteresowany A. M. nie zajął stanowiska w sprawie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany wskazał, że decyzją

z dnia 8.07.2009r. przesądzono o odpowiedzialności wspólników spółki, w tym ubezpieczonego, z tytułu nieuiszczonych składek na ubezpieczenia społeczne, fundusze oraz odsetek w łącznej kwocie 112.640,34 zł. Zawarty następnie układ z 30.10.2009r. nie obejmował zaś kosztów egzekucji, które nie zostały spłacone. W toku postępowania pozwany dodał, że został obciążony kosztami postępowania egzekucyjnego, co wynika z tytułów wykonawczych wraz zajęciami (k. 68 w zw. z k. 69).

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 23.04.2012r. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i stwierdził,

że ubezpieczony A. D. - jako (...) spółki jawnej z siedzibą w S. - nie odpowiada solidarnie ze spółką oraz A. M. całym swoim majątkiem za zaległości z tytułu nieopłaconych przez spółkę

i pozostałego wspólnika kosztów egzekucyjnych wynikających z działalności spółki za okres od marca 2006 roku do listopada 2007 roku (pkt I orzeczenia) i zasądził od pozwanego na rzecz ubezpieczonego kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd I Instancji oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych. Przedsiębiorstwo (...) Spółka jawna A. D., A. M. nie dopełniło obowiązku zapłaty należnych składek

na ubezpieczenia społeczne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od marca 2006 roku do listopada 2007 roku w kwocie 112 895,54 zł.

W związku z tym, iż nie została dokonana dobrowolna spłata zadłużenia, tytułami wykonawczymi o numerach od (...) do (...) wystawionymi w dniu 29 lipca 2008 roku Dyrektor Oddziału ZUS w S., działając w charakterze organu egzekucyjnego, wszczął egzekucję administracyjną przeciwko (...) sp. j. w likwidacji A. A. M. przez zajęcie rachunku bankowego.

Zawiadomienie o zajęciu prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność z rachunku bankowego dłużnika zajętej wierzytelności Dyrektor ZUS wystosował do Banku (...) S.A. Cent.U..Oddział we W., (...).

W dniu 30 października 2009 roku między płatnikiem a organem rentowym został zawarty układ ratalny nr (...) i w celu spełnienia warunków do zawarcia układu ratalnego, Dyrektor ZUS zawiesił postępowanie egzekucyjne

prowadzone na podstawie tytułów wykonawczych o nr od (...) do (...). Należności objęte układem ratalnym nr (...) zostały całkowicie spłacone. Jednocześnie na koncie spółki nadal pozostała niedopłata z tytułu kosztów egzekucyjnych na kwotę 16.929,74 zł.

Przedsiębiorstwo (...) i A. M. z siedzibą w S. w okresie od 6 lutego 1995 roku do 5 listopada 2009 roku współpracował z Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W., posiadając w 3 Oddziale (...) S.A. w S. rachunek bankowy.

W oparciu o tak poczynione ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie zasługiwało na uwzględnienie i wskazał na przepisy art. 115 i art. art. 107 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 ze zm.) w zw. z art. 31 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity opublikowany w Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585, ze zm.) - zwaną dalej ustawą systemową oraz art. 64 § 9 i 10 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r., Nr 229, poz. 1954 ze zm.). Sąd meriti, uznając stan faktyczny za bezsporny, za kwestię wymagającą wyjaśnienia przyjął to czy istniały dostateczne podstawy prawne do przeniesienia na ubezpieczonego odpowiedzialności za zaległości z tytułu nieopłaconych kosztów egzekucyjnych przez spółkę i pozostałego współnika wynikające z działalności spółki za okres od marca 2006 roku do listopada 2007r. W wyniku przeprowadzenia postępowania dowodowego Sąd ustalił, że Przedsiębiorstwo (...) spółka jawna A. D., A. M. nie dopełniło obowiązku zapłaty należnych składek na ubezpieczenia społeczne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od marca 2006 roku do listopada 2007 roku w kwocie 112 895,54 zł i w związku z tym, iż nie dokonano dobrowolnie spłaty zadłużenia, tytułami wykonawczymi o numerach od (...) do (...) wystawionymi w dniu 29 lipca 2008 roku Dyrektor Oddziału ZUS w S. działając w charakterze organu egzekucyjnego wszczął egzekucję administracyjną przeciwko (...) sp. j. w likwidacji A. A. M. przez zajęcie rachunku bankowego. Zawiadomienie o zajęciu prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność z rachunku bankowego dłużnika zajętej wierzytelności Dyrektor ZUS wystosował do centrali Banku (...) S.A., na adres: ul. (...), (...)-(...) W.. Dnia 30 października 2009 roku między płatnikiem a organem rentowym został zawarty układ ratalny. W celu spełnienia warunków do zawarcia układu ratalnego, Dyrektor Oddziału ZUS-u w S. zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie tytułów wykonawczych o nr od (...) do (...). Należności objęte układem ratalnym nr (...) zostały całkowicie spłacone, jednocześnie na koncie spółki nadal widnieją niedopłaty z tytułu kosztów egzekucyjnych oraz kosztów upomnień.

Na mocy art. 64 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r., Nr 229, poz. 1954 ze zm.) organ egzekucyjny pobiera opłaty w egzekucji należności pieniężnych, za dokonane czynności egzekucyjne. Przepis ten zawiera w § 1 wykaz czynności egzekucyjnych dotyczących należności pieniężnych zobowiązanego oraz wskazuje wysokość i zasady ich pobierania. Koszty egzekucyjne obejmują zaś opłaty za czynności egzekucyjne, opłatę manipulacyjną oraz wydatki egzekucyjne (art. 64c ww. ustawy). Pobór opłat egzekucyjnych uzależniony jest

od doręczenia osobiście lub przesłania zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego lub zawiadomienia o zajęciu. Zgodnie bowiem z art. 64 § 9 ustawy egzekucyjnej, obowiązek uiszczenia opłat za dokonane czynności egzekucyjne polegających na zajęciu wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych u dłużnika zajętej wierzytelności, powstaje

z chwilą doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu. Natomiast w odniesieniu do opłat manipulacyjnych obowiązek ich uiszczenia powstaje w takim przypadku, zgodnie z art. 64 § 10 zd. 2 ustawy egzekucyjnej, równocześnie z obowiązkiem uiszczenia opłat za zajęcie.

W świetle art. 80 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku organ egzekucyjny dokonuje zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego przez przesłanie do banku, a jeżeli bank posiada oddziały - do właściwego oddziału, zawiadomienia o zajęciu wierzytelności pieniężnej zobowiązanego z rachunku bankowego do wysokości egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia w terminie dochodzonej wierzytelności oraz kosztami egzekucyjnymi. Organ egzekucyjny jednocześnie wzywa bank, aby bez zgody organu egzekucyjnego nie dokonywał wypłat z rachunku bankowego do wysokości zajętej wierzytelności, lecz bezzwłocznie przekazał zajętą kwotę organowi

egzekucyjnemu na pokrycie egzekwowanej należności albo zawiadomił organ egzekucyjny, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, o przeszkodzie w dokonaniu wpłaty.

Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego zobowiązanego jest dokonane z chwilą doręczenia bankowi zawiadomienia o zajęciu, o którym mowa w § 1, i obejmuje również kwoty, które nie były na rachunku bankowym w chwili zajęcia, a zostały wpłacone na ten rachunek po dokonaniu zajęcia (§ 2). Natomiast, zgodnie z treścią § 3, jednocześnie

z przesłaniem zawiadomienia, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny zawiadamia zobowiązanego o zajęciu jego wierzytelności z rachunku bankowego, doręczając mu odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony, i odpis zawiadomienia skierowanego do banku o zakazie wypłaty zajętej kwoty z rachunku bankowego bez zgody organu egzekucyjnego.

Wskazać należy, iż egzekucja z rachunków bankowych i wkładów oszczędnościowych jest jednym z rodzajów egzekucji z wierzytelności, wynikającej z posiadania przez zobowiązanego rachunku bankowego bądź zgromadzonego wkładu oszczędnościowego. Na skutek zajęcia rachunku bankowego dochodzi do zajęcia praw zobowiązanego przysługujących mu w związku z zawarciem umowy rachunku bankowego. W przypadku zastosowania tego typu środka egzekucyjnego zostaje ograniczone prawo zobowiązanego

do udzielania zleceń rozliczeń pieniężnych. Ograniczenie to nie dotyczy jednak nadwyżki ponad dochodzoną należność.

Sąd Okręgowy wyjaśnił, iż z treści wyżej wymienionych przepisów wynika, iż w celu przeprowadzenia egzekucji z rachunku bankowego, organ egzekucyjny przesyła do banku,

a jeżeli bank posiada oddziały - do właściwego oddziału, w którym zobowiązany posiada rachunek, zawiadomienie o zajęciu wierzytelności pieniężnej zobowiązanego wynikającej

z posiadania tego rachunku. Powyższe oznacza, iż dla skutecznego zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego nie wystarczy przesłanie zawiadomienia o zajęciu do centrali banku, lecz musi ono zostać skierowane do stosownego jego oddziału, ponieważ gdy zawiadomienie otrzyma niewłaściwy oddział, zajęcie nie będzie mogło zostać zrealizowane, a samo zawiadomienie powinno zostać zwrócone przez adresata organowi egzekucyjnemu

z informacją, że oddział ten nie prowadzi dla wskazanego zobowiązanego rachunku bankowego. Z uwagi na zakres związania tajemnicą bankową bank z własnej inicjatywy nie może wskazać oddziału prowadzącego rachunek zobowiązanego.

W świetle powyższego, nie może ulegać wątpliwości, iż w niniejszej sprawie obowiązek uiszczenia kosztów egzekucyjnych przez płatnika w ogóle nie powstał. Jak wynika z treści sporządzonych przez organ egzekucyjny zawiadomień „o zajęciu prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność z rachunku bankowego u dłużnika zajętej wierzytelności będącego bankiem” (koperta k. 69), zawiadomienia te we wszystkich przypadkach zostały wystosowane do (...) Banku (...) S.A., na adres ul. (...) na W., nie zaś do 3 (...) Banku (...) S.A., na adres ul. (...), (...)-(...) S., gdzie płatnik posiadał rachunek bankowy. Jak bowiem wynika z zaświadczenia Banku (...) S.A. z dnia 28 marca 2012 roku Przedsiębiorstwo (...) Spółka jawna A. D. i A. M.

w okresie od 6 lutego 1995 roku do 5 listopada 2009 roku współpracowali z (...) S.A., posiadając w 3 Oddziale (...) S.A. rachunek bankowy. Tym samym dla skuteczności zajęcia, w tym dla wywołania skutku zajęcia w postaci obowiązku uiszczenia kosztów egzekucyjnych przez płatnika jako zobowiązanego, zawiadomienia o zajęciu winny zostać skierowane do właściwego oddziału banku, w którym płatnik miał rachunek bankowy. Podkreślić należy, iż doręczenie przez organ egzekucyjny zawiadomienia o zajęciu jedynie centrali banku nie czyni zadość obowiązkowi organu egzekucyjnego, o którym mowa w art. 80 § 1 ustawy egzekucyjnej.

W ocenie Sądu pierwszej instancji, nie doszło zatem w postępowaniu egzekucyjnym do prawidłowego doręczenia bankowi zawiadomienia o zajęciu, co jest z kolei podstawowym warunkiem prawidłowości i skuteczności zajęcia rachunku bankowego oraz powstania obowiązku uiszczenia opłat za dokonane czynności egzekucyjne. Tym samym po stronie płatnika nie powstał obowiązek uiszczenia kosztów egzekucyjnych w kwocie 16.929,74 zł.

Z tych też, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w kierunku oczekiwany przez ubezpieczonego, a ponadto zasądził na jego rzecz od pozwanego, jako strony przegrywającej, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.4000 zł.

Rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji zaskarżył w całości pozwany organ rentowy wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięciu Sądu Okręgowego apelujący zarzucił następujące uchybienia:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 80 ustawy z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji poprzez przyjęcie, iż w sprawie nie doszło do prawidłowego i skutecznego zajęcia rachunku bankowego płatnika,
2. sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegający na ustaleniu, iż ubezpieczony nie odpowiada za zaległości spółki z tytułu nieopłaconych kosztów egzekucyjnych mimo prawidłowo dokonanego zajęcia rachunku bankowego.

Apelujący podniósł w uzasadnieniu swojego środka zaskarżenia, iż Departament Usług (...), jak wyodrębnioną organizacyjnie komórką, która obsługuje zajęcia egzekucyjne z rachunków bankowych w imieniu wszystkich oddziałów (...) S.A.

i prawidłowym było wysłanie przez organ egzekucyjny zajęć właśnie do tego oddziału. Błędym było przyjęcie, że oddziałem właściwym był oddział w S., gdzie został założony rachunek dłużnej spółki. Bank (...) nie jest zresztą jedynym bankiem na rynku, który w strukturze organizacyjnej wyodrębnił ten który zajmuje się dokonywaniem zajęć egzekucyjnych w imieniu wszystkich swoich oddziałów, co uchronić ma na celu dłużników przed ryzykiem dwukrotnej egzekucji.

Ubezpieczony wniósł o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

Zainteresowany nie zajął stanowiska w sprawie i nie stawiał się na rozprawie apelacyjnej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja organu rentowego zasługiwała na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się do tego, czy w świetle regulacji art. 80 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji doszło do skutecznego zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego dłużnej spółki. Zgodnie bowiem z art. 80 § 1 ww. ustawy organ egzekucyjny dokonuje zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego przez przesłanie do banku, a jeżeli bank posiada oddziały - do właściwego oddziału, zawiadomienia o zajęciu wierzytelności pieniężnej zobowiązanego z rachunku bankowego do wysokości egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia w terminie dochodzonej wierzytelności oraz kosztami egzekucyjnymi.

Mając na uwadze zarzuty apelacyjne należało przeanalizować treść ww. przepisu i przesądzić, czy oddział, w którym jest prowadzony rachunek dłużnika, jest zawsze właściwym do przyjęcia zajęcia rachunku, a zatem, czy (...) Banku (...) SA z siedzibą we W. (ul. (...) we W.),

w którym dokonano zajęcia, był właściwym oddziałem banku do realizowania zajęć egzekucyjnych, w rozumieniu art. 80 § 1 ww. ustawy. Dopiero prawidłowe ustalenia w tym zakresie pozwalało na wywiedzenie wniosku, czy zajęcie było skuteczne oraz czy ubezpieczony winien ponosić koszty egzekucji. Sąd Apelacyjny na podstawie art. 382 k.p.c. przeprowadził uzupełniające postępowanie dowodowe i uzyskał od dłużnika zajętej wierzytelności (banku) informację, że Departament Usług (...) we W., zgodnie z regulaminem organizacyjnym, jest wydzieloną w ramach struktur organizacyjnych banku komórką, która obsługuje zajęcia egzekucyjne z rachunków bankowych w imieniu

wszystkich oddziałów (...) S.A. (k. 165 w zw. z k. 160 akt). Pozwala to na przyjęcie, że omawiana jednostka, była upoważniona do przyjęcia spornych zajęć egzekucyjnych. Sąd Apelacyjny zwraca przy tym uwagę, że nie zawsze będzie prawidłowym skierowanie zajęcia do oddziału, w którym jest prowadzony rachunek bankowy dłużnika, co akcentował pełnomocnik organu rentowego. W sytuacji bowiem, gdy centrala lub inna wyodrębniona komórka organizacyjna banku jest wyłącznie upoważniona do obsługi zajęć egzekucyjnych wszystkich rachunków w banku, to ta jednostka będzie tą właściwą, a nie pozbawiony tej kompetencji oddział. W takim przypadku oddział odmawia przyjęcia zajęcia do realizacji, co skutkuje tym, że zawiadomienie o zajęciu jest bezskuteczne. W prawidłowej wykładni przepisu art. 80 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oddziałem właściwym będzie zatem ten oddział, który jest wyposażony do określonej czynności bankowej, zgodnie z wewnętrznymi przepisami banku (w tym przypadku, do realizacji zajęć egzekucyjnych). Nie zawsze zatem oddział, w którym jest prowadzony rachunek dłużnika, będzie oddziałem właściwym. W przeciwnym bowiem razie zajęcia, dokonywane w oddziałach, który nie są wyposażone w kompetencje do przyjmowania zajęć, byłyby nieskuteczne, gdyż nie dochodziłoby w nich do realizacji zajęć. (...) Banku (...) SA był jednostką właściwą do centralnej obsługi zajęć, a nie oddział w S., w której był prowadzony rachunek dłużnej spółki, to organ egzekucyjny prawidłowo przesyłał zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego do (...) SA. We W.. Doszło do zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego z chwilą doręczenia bankowi zawiadomienia o zajęciu. Skoro zaś zajęcie było prawidłowe, a dłużna spółka została zawiadomiona o zajęciu, to tym samym ubezpieczony powinien uiścić koszty egzekucyjne, które są egzekwowane w oparciu o tytuł wykonawczy wystawiony na dochodzoną należność główną i związane z nią odsetki. Nie ma zatem potrzeby wystawiania odrębnego (nowego) tytułu wykonawczego.

Mając na uwadze przedstawioną argumentację Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i orzekł w sentencji.

Natomiast w oparciu o art. 98 k.p.c., art. 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c. w punkcie 2 wyroku Sąd zasądził od ubezpieczonego, jako przegrywającego sprawę, na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S., reprezentowanego przez radcę prawnego przed sądem drugiej instancji. W oparciu o dyspozycję przepisów § 5 w zw. z § 6 pkt 5 oraz §12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu zasądzeniu podlegała kwota 1.800 złotych.

SSO del. do SA Beata Górską SSA Romana Mrotek SSA Anna Polak